

kommunale fællesskab står som direkte leverandør over for forbrugerne, må reglerne kunne anvendes analogisk. Man har ikke fundet det nødvendigt at give tilsvarende regler om *statsvandværker* til almen vandforsyning, da sådanne værker ikke hidtil har haft nogen praktisk betydning.

Til § 51.

Bestemmelsen svarer til KF § 27, stk. 1, 1. pkt., der bygger på § 3 i det københavnske regulativ af 15. maj 1945. Tilsvarende regel findes bl. a. i Ingeniørforeningens normalregulativ. Det følger af bestemmelsen, at kommunalbestyrelsen ikke behøver at afholde udgifterne ved forsyningsledninger over vandafgiften eller den almindelige ligning, således som det normalt sker med hensyn til selve vandværksanlægget. Det er dog ikke meningen, at bestemmelsen modsætningsvis skal forhindre, at også udgifter ved selve vandværksanlægget dækkes ved bidrag fra en grundejer, f. eks. fra et udstykningsforetagende. Med hensyn til den nærmere fordeling af udgifterne ved forsyningsledninger på grundejerne henvises til bemærkningerne til § 54.

Til § 52.

Stk. 1 svarer til KF § 25, stk. 1. Bestemmelsen er almindelig i kommunale og private vandværksregulativer, og findes også i Ingeniørforeningens regulativ. Der må i reglen træffes særlig aftale om levering af vand til industriel brug.

Stk. 2 svarer til KF § 25, stk. 5, der er nyt. KFs bestemmelse om pålæg fra sundhedsmyndighederne er dog udeladt, da den dækkes af nærværende forslags § 50. Vandindlægsarbejder, der foranstaltes af grundejeren, skal udføres af autoriseret vandmester, jfr. lov nr. 132 af 13. april 1962 om visse tekniske installationer § 2.

Stk. 3, 1. pkt., svarer til 1857-lovens § 6, 2. pkt. og KF § 25, stk. 3, 1. pkt. Lignende bestemmelse findes bl. a. i Ingeniørforeningens regulativ. Om udførelse af arbejdet ved autoriseret vandmester henvises til bemærkningerne til stk. 2 § 52, stk. 3, 2. pkt., svarer til KF § 25, stk. 4, der er nyt.

Stk. 4 svarer til 1857-lovens § 6, næstsidste pkt., og KF § 27, stk. 4. Forskellige regulativer har tilsvarende bestemmelser, således Ingeniørforeningens regulativ.

Til § 53.

Stk. 1 stemmer med § 25 i lovbekendtgørelse nr. 13 af 19. januar 1967.

Stk. 2 svarer til KF § 26, stk. 1, der bygger på 1857-lovens § 8, første og sidste pkt. Tilsvarende bestemmelser findes bl. a. i Ingeniørforeningens regulativ.

Stk. 3, 1. pkt. svarer til KF § 27, stk. 2, 1. pkt., der er i overensstemmelse med 1857-lovens § 12 og med § 9, 1. pkt., i det københavnske vandværksregulativ af 15. maj 1945. Tilsvarende bestemmelser findes bl. a. i Ingeniørforeningens regulativ.

Stk. 3, 2. pkt., svarer til KF § 27, stk. 2, 2. pkt., der stemmer med § 9, 2. pkt., i det københavnske vandværksregulativ; også denne bestemmelse findes bl. a. i Ingeniørforeningens regulativ. Bestemmelsen sigter bl. a. til forbud mod havevanding og bilvask med slange i tørkeperioder. Det er fundet unødvendigt at udtale, at kommunalbestyrelsen ikke bliver erstatningspligtig i anledning af sådanne indgreb i vandforbruget.

Til § 54.

Bestemmelsen fastslår i overensstemmelse med KF § 27, stk. 3, der bygger på 1857-lovens § 14, at der for hvert kommunalt vandværk skal udfærdiges et regulativ, der skal være stadfæstet af indenrigsministeren.

Regulativet skal for det første, som foreslået i KF § 27, stk. 1, sidste pkt., indeholde nærmere regler om grundejernes pligt til at betale for vandforsyningsledninger. I praksis anvendes for tiden stærkt varierende ordninger med hensyn til opkrævning af bidrag til forsyningsledninger, og det er tanken, at der fortsat skal være en betydelig frihed med tilrettelæggelsen af opkrævningen, men man finder det rigtigt, at betalingsprincippet på forhånd slås fast. Om de forskellige, mulige ordninger kan anføres:

Når en forsyningsledning trækkes ud til en ny udstykning, vil det ofte ligge klart, at den del af ledningen, der ligger nærmest ved udstykningen, alene vil komme udstykningen til gode, således at udgiften ved denne del af ledningen før eller siden helt vil kunne pålægges udstykningen. For den fjernere del af ledningen vil det kunne være tvivlsomt, om den senere også vil kunne komme andre udstykninger til gode og herefter ikke fuldt ud bør betales af den første udstykning.

Med hensyn til selve fordelingen på udstykningen kan der være tale om helt eller delvis at lade udgiften til forsyningsledningen forrente og afdrage over vandværkets drift, således at renter og afdrag opkræves hos alle forbrugere i forbindelse med de øvrige vandafgifter. Og der kan være tale om helt eller delvis at indkræve helebet særligt som anlægsudgift. I så fald kan der være tale om at indkræve hele vedkommende anlægsudgift hos grundejerne ved vejen, beregnet efter grundenes fulde udstrækning, uanset om grundejerne på det tidspunkt ønsker tilslutning eller ej. Eller om at indkræve hele ud-